RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 233.798 van 11 februari 2016
in de zaak A. 212.186/VII-39.097.

In zake : 1. Annie HEYTENS
2. Frank CARLIER
3. Marc BODDEZ
4. de BVBA HORECA TOTAAL BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN
DE PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
de NV WHOLESALE REAL ESTATE BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert, Pieter Vandenheede
en Stefanie François
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 23 januari 2014 waarbij het beroep ingesteld door de NV Wholesale Real Estate Belgium tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 19 juli 2013, houdende

weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van een handelscomplex, gelegen aan de Dirk Martensstraat te Brugge, wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.393 van 18 september 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 januari 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gregory Verhelst, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Stefanie François, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het terrein waarop de bestreden beslissing slaat is gelegen aan de Dirk Martensstraat te Brugge en maakt deel uit van het bedrijventerrein Waggelwater. Luidens het gewestplan Brugge-Oostkust is het terrein gelegen in een industriegebied voor milieubelastende industrie. Ten gevolge van de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge", waarin het betrokken bedrijventerrein werd opgenomen onder deelgebied 15 "Waggelwater - lus Bevrijdingslaan", wordt het betrokken terrein aangeduid als "Gemengd regionaal bedrijventerrein", waarop artikel 15 van toepassing is.

In het verleden werd getracht, op naam van de NV Metro, een vergelijkbare vergunning te verkrijgen. Nadat zowel de stedenbouwkundige vergunning als de milieuvergunning werden verleend, werden deze evenwel vernietigd in het kader van een beroepsprocedure voor de Raad van State.

Op 8 april 2013 werd door de huidige tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag ingediend tot het bekomen van een vergunning voor het exploiteren van een groothandel voor horeca- en food-professionals, waarbij expliciet wordt gesteld dat niet aan particulieren, consumenten en eindverbruikers zal worden verkocht. Er werd voorafgaand aan deze aanvraag een ontheffing van de project-MER-plicht gevraagd. Deze ontheffing werd evenwel op 26 januari 2012 geweigerd, waarna een project-MER werd opgesteld en, na goedkeuring ervan, bij de aanvraag werd gevoegd.

Tijdens het openbaar onderzoek werden vier bezwaarschriften ingediend, waarbij de bezwaren betrekking hadden op de stedenbouwkundige situatie, de mobiliteit, het gebrek aan parkeerplaatsen en fietsenstallingen, het laden en lossen, de uitbreiding van het spoor en infrastructuurwerken. Op 19 juli 2013 wordt de gevraagde vergunning geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge.

De tussenkomende partij gaat tegen deze beslissing in beroep bij de deputatie van de provincie West-Vlaanderen op 29 augustus 2013.

In graad van beroep werden volgende adviezen verstrekt:

- provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (30 september 2013): gunstig, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de tussengekomen vernietiging van het geldende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, wat drie deelgebieden ervan betreft, doch niet het deelgebied waarin de aanvraag zich situeert. Op 20 januari 2014 werd een bijkomende nota verstrekt door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar die eveneens gunstig was ten aanzien van de aanvraag;
- afdeling Milieuvergunningen West-Vlaanderen (5 november 2013): voorwaardelijk gunstig mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden;
- Provinciale Milieuvergunningscommissie (8 november 2013): gunstig.

Nadat de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de beslissingstermijn had verlengd, werd op 23 januari 2014 besloten het door de tussenkomende partij ingediende beroep gegrond te bevinden en de gevraagde vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

Een aanvraag om stedenbouwkundige vergunning werd ontvangen door de stad Brugge op 11 april 2013. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge weigerde deze vergunning te verlenen op 23 augustus 2013. Het beroep tegen deze beslissing werd door de deputatie van de provincie West-Vlaanderen op 12 december 2013 onontvankelijk bevonden wegens laattijdigheid.

De tussenkomende partij heeft, luidens de memorie van wederantwoord en de daarbij gevoegde stukken, een nieuwe bouw- en milieuvergunningsaanvraag ingediend op 18 december 2014, waarbij wordt gekozen voor een kleinschaliger invulling van haar bedrijfssite.

De milieuvergunning werd in graad van beroep geweigerd bij besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 17 september 2015.

Tegen deze weigeringsbeslissing heeft de tussenkomende partij een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State ingediend. De zaak is gekend onder nr. 217.653/VII-39.544.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp van het beroep

Standpunten van de partijen

4. De verzoekende partijen zetten in hun memorie het volgende uiteen:

> "De tussenkomende partij heeft inmiddels een nieuwe bouw- en milieuvergunningsaanvraag [heeft] ingediend bij de Stad Brugge, waarbij wordt gekozen voor een gewijzigde - zgn. 'kleinschaliger' - uitvoering. Deze aanvragen zijn op datum van neerlegging van de onderhavige memorie van wederantwoord in behandeling.

Er wordt dus duidelijk gekozen voor een andere uitvoeringswijze dan oorspronkelijk voorzien en vergund middels de bestreden beslissing.

Dit blijkt niet alleen uit het feit dat een volledig nieuw aanvraagdossier werd ingediend, maar ook doordat geen enkel initiatief meer werd genomen om de eerste bouwaanvraag - die correspondeert met de milieuvergunningsaanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing - te hernemen. De oorspronkelijke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd geweigerd door de Stad Brugge bij besluit van 23 augustus 2013. Door de tussenkomende partij werd laattijdig beroep ingesteld tegen deze beslissing, hetgeen verwerende partij heeft vastgesteld bij besluit van 12 december 2013. Indien het de bedoeling zou geweest zijn om de exploitatie te realiseren conform de oorspronkelijke plannen, had men uiteraard mogen verwachten dat een nieuwe bouwvergunningsaanvraag zou ingediend zijn, met plannen die corresponderen aan deze gevoegd bij de bestreden milieuvergunning.

In die omstandigheden moet het indienen van nieuwe bouw- en milieuvergunningsaanvragen noodzakelijk beschouwd worden als een afstand van de eerdere aanvragen. Verzoekers verwijzen in dit verband naar het arrest Aspiravi, nr. 226.274 van 30 januari 2014, waar Uw Raad in soortgelijke omstandigheden heeft geoordeeld dat het 'bewust' indienen van een nieuwe aanvraag 'niet anders [kan geïnterpreteerd worden] dan dat de verzoekende partij hiermee afstand doet van haar project dat het voorwerp is van de huidige betwisting'.

De tussenkomende partij moet dus geacht worden afstand te hebben gedaan van de bestreden milieuvergunning. In die omstandigheden dient de bestreden beslissing zuiver ter wille van de duidelijkheid van het rechtsverkeer vernietigd te worden".

5. De tussenkomende partij stelt in haar laatste memorie:

"Alleen al op grond van de vaststelling dat beide milieuvergunningsaanvragen een verschillend voorwerp hebben, kan er overeenkomstig de rechtspraak van Uw Raad niet worden besloten tot de stilzwijgende afstand van de bestreden milieuvergunning. In het arrest Mertens oordeelde Uw Raad immers reeds als volgt:

[…]

In casu ligt geen weigeringsbeslissing, doch een positieve beslissing voor waarbij de aangevraagde milieuvergunning aan tussenkomende partij werd toegekend. De nieuwe milieuvergunningsaanvraag is bijgevolg niet bedoeld om tegemoet te komen aan enige 'weigeringsgrond'. De feiten in het dossier laten niet toe te besluiten tot een stilzwijgende afstand van de in casu bestreden milieuvergunning. Zulks geldt des te meer project werd toegekend. In eerste aanleg werd de aangevraagde milieuvergunning alvast geweigerd.

Besluit: er is geen sprake van een stilzwijgende afstand van de in casu bestreden milieuvergunning".

Beoordeling

6. De milieuvergunningsaanvraag van 18 december 2014 met betrekking tot dezelfde site heeft niet geleid tot het toekennen van een vergunning, maar tot een weigering in laatste bestuurlijke aanleg. De tussenkomende partij stelt terecht dat het indienen van een tweede aanvraag te dezen niet als een afstand van de in het geding zijnde milieuvergunning kan worden beschouwd.

B. Belang van de verzoekende partijen

7. De tussenkomende partij werpt een exceptie op met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen bij het huidige beroep.

8. Het belang van de verzoekende partijen werd in de arresten nrs. 187.866 van 13 november 2008 en 191.451 van 16 maart 2009 reeds aanvaard. Hierbij werd het belang van huidige eerste verzoekster, als buurtbewoonster, aangenomen. Tevens werd het belang van de huidige vierde verzoekende partij aangenomen, als hebbende een commercieel belang. Tweede en derde verzoekers blijken ook in de buurt van de inrichting te wonen. Zij kunnen dan ook allen geacht worden, het actuele belang buiten beschouwing latend, een voldoende belang bij het huidige beroep te hebben.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. De Raad van State gelast het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat met het verder onderzoek van de zaak.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf februari tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Barra,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**